

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1S/247/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1016202445
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1016202445.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Janákovvej, členov senátu JUDr. Michala Dzurdzíka, PhD. a JUDr. Dany Jelinkovej Dudzíkovej, LL.M., v právnej veci žalobcu: MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o., Bratislavská 1/a, 843 56 Bratislava IČO: 31 444 873, zastúpený: Advokátska kancelária Paul Q, s.r.o., Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 35 906 464, proti žalovanému: Rada pre vysielanie a retransmisiu, Palisády 36, 811 06 Bratislava, IČO: 30 844 151, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. RP/38/2016 zo dňa 13.09.2016, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému súd právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I.

Administratívne konanie a rozhodnutie orgánu verejnej správy

1. Rada na svojom zasadnutí dňa 12.04.2016 prijala uznesenie o začatí správneho konania voči spoločnosti MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o., t.j. žalobcovi vo veci možného porušenia § 16 ods. 3 písm. k) zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii (ďalej len zákon číslo 308/2000 Z.z.) v súvislosti s tým, že v dňoch 21.12.2015, 22.12.2015 a 23.12.2015 neodvysielal na televíznej programovej službe TV MARKÍZA oznam o porušení zákona na základe rozhodnutia Rady č. RO/1/2015 zo dňa 27.10.2015, čím mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti odvysielateľ oznam o porušení zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu a udelenej licencie v primeranom rozsahu, forme a vysielacom čase určenom Radou.

2. Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené listom dňa 02.05.2016, na základe čoho sa dňom doručenia začalo správne konanie č. 322/SKO/2016.

3. Vyjadrenie účastníka konania k predmetu správneho konania bolo Rade doručené dňa 02.09.2016.

4. Správne konanie bolo začaté z dôvodu, že účastník konania v dňoch 21.12.2015, 22.12.2015 a 23.12.2015 neodvysielal na televíznej programovej službe TV MARKÍZA oznam o porušení zákona na základe rozhodnutia Rady č. RO/1/2015 zo dňa 27.10.2015, čím mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti odvysielateľ oznam o porušení zákona v primeranom rozsahu, forme a vysielacom čase určenom Radou.

5. Dňa 27.10.2015 Rada v správnom konaní č. 664/SKO/2015 na svojom zasadnutí rozhodla, že vysielateľ MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o. porušil povinnosť ustanovenú v § 19 ods. 1 písm. a)

zákona č. 308/2000 Z. z. tým, na programovej službe TV MARKÍZA odvysielal dňa 31.03.2015 o cca 19:00 hod. v rámci programu Televízne noviny príspevok s názvom Zvláštne správanie lekára, ktorým zasiahol do ľudskej dôstojnosti, práva na súkromie, dobrej povesti a osobnej cti snímaného lekára, a to najmä zverejnením konkrétnych osobných údajov týkajúcich sa zdravotného stavu snímaného lekára a opakovaným zaradením záberov zobrazujúcich lekára ako osobu so sťaženou schopnosťou pohybu, koordinácie a rečovej artikulácie v kontexte nepreukázaných podozrení z požitia alkoholu, resp. iných omamných látok, pričom tieto boli svojím spracovaním a spôsobom podania divákovi neprimerané vo vzťahu k informačnej hodnote príspevku. Vysielateľovi bola uložená podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. sankcia - odvysielateľ oznam o porušení zákona: „Televízia Markíza odvysielala dňa 31.03.2015 v programe Televízne noviny príspevok Zvláštne správanie lekára s témou údajného požitia alkoholu ordinujúcim lekárom. Príspevok spôsobom svojho spracovania zasiahol do ľudskej dôstojnosti zobrazeného lekára, a to najmä zverejnením údajov o jeho zdravotnom stave, prezentovaním nepreukázaných podozrení a opakovaním záberov zobrazujúcich ho ako osobu nespôsobilú vykonávať svoje povolanie. Z tohto dôvodu Rada pre vysielanie a retransmisiu uložila Televízii Markíza sankciu odvysielateľ tento oznam o porušení zákona.“

6. Účastník konania bol povinný odvysielateľ vyššie uvedený oznam v písomnej a súčasne v čítanej podobe bez sprievodnej hudby alebo doplňujúceho komentára, a to bezprostredne pred tromi najbližšími po sebe nasledujúcimi odvysielaniami premiéry programu Televízne noviny, počnúc tretím dňom odo dňa doručenia rozhodnutia a tiež bezodkladne oznámiť termín odvysielania oznamu Rade. Predmetné rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené dňa 18.12.2015, oznam tak mal účastník konania odvysielateľ v dňoch 21.12., 22.12. a 23.12.2015 bezprostredne pred programom Televízne noviny.

7. Oznámenie o odvysielaní oznamu vysielateľ Rade nedoručil, ani Radu o odvysielaní oznamu neinformoval.

8. Dňa 04.02.2016 podal účastník konania na Krajský súd v Bratislave žalobu proti rozhodnutiu Rady č. RO/1/2015 zo dňa 27.10.2015, evidovanú pod sp.zn. 6S/16/2016. V žalobe uviedol, že: „Žalobca dobrovoľne nespĺnil uloženú sankciu v lehote na plnenie, pretože považuje rozhodnutie žalovaného za nezákonné.“ V rámci predmetnej žaloby požiadal účastník konania aj o odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Krajský súd v Bratislave nevyhovel žiadosti účastníka konania o odloženie vykonateľnosti rozhodnutia č. RO/1/2015, o čom upovedomil Radu listom zaevidovaným pod č. 1857/2016/P zo dňa 25.04.2016, doručeným Rade dňa 28.04.2016. Rozhodnutie Rady č. RO/1/2015 zo dňa 27.10.2015 sa jeho doručením účastníkovi konania, t. j. dňom 18.12.2015, stalo právoplatným a vykonateľným.

9. Na základe takto zisteného skutkového stavu žalovaný rozhodnutím č. RP/38/2016 zo dňa 13.09.2016 rozhodol, že žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. k) zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že v dňoch 21.12.2015, 22.12.2015 a 23.12.2015 neodvysielal na televíznej programovej službe TV MARKÍZA oznam o porušení zákona, ktorého odvysielanie bolo účastníkovi konania uložené rozhodnutím Rady č. RO/1/2015 zo dňa 27.10.2015 ako sankcia za porušenie ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. odvysielaním príspevku Zvláštne správanie lekára dňa 31.03.2015 v programe Televízne noviny na programovej službe TV MARKÍZA, čím došlo k porušeniu povinnosti odvysielateľ oznam o porušení zákona v primeranom rozsahu, forme a vysielacom čase určenom Radou, za čo mu bola uložená pokuta podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 308/2000 Z. z., určená podľa § 67 ods. 5 písm. f) zákona č. 308/2000 Z. z. vo výške 30.000,- €. Súčasne rozhodol, že podľa § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z.: „Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.“

II. Žaloba

10. Žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 08.11.2016 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. RP/38/2016 zo dňa 13.09.2016, ktorým žalovaný rozhodol, že žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. k) zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že v dňoch 21.12.2015, 22.12.2015 a 23.12.2015 neodvysielal na televíznej programovej službe TV MARKÍZA

oznam o porušení zákona, ktorého odvysielanie mu bolo uložené rozhodnutím žalovaného č. RO/1/2015 zo dňa 27.10.2015 ako sankcia za porušenie ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. odvysielaním príspevku Zvláštne správanie lekára dňa 31.03.2015 v programe Televízne noviny na programovej službe TV MARKÍZA, čím došlo k porušeniu povinnosti odvysielať oznam o porušení zákona v primeranom rozsahu, forme a vysielacom čase určenom žalovaným, za čo mu bola uložená sankcia - pokuta vo výške 30.000,- eur. Žalobca žiadal súd o zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie z nižšie uvedených dôvodov.

11. Mal za to, že rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a zistenie skutkového stavu žalovaným bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci.

12. Nestotožňuje sa so záverom žalovaného, že konal v rozpore so zákonom a predovšetkým uloženú sankciu - pokutu 30.000,- eur považuje za excesívnu, nemajúcu oporu v zákone ani v predchádzajúcej rozhodovacej činnosti žalovaného.

13. K nesprávnemu právnomu posúdeniu veci žalovaným žalobca uviedol, že žalovaný v rozhodnutí konštatoval, že žalobca zmaril účel sankcie neodvysielaním troch oznamov o porušení zákona. Žalobca pritom zaslal žalovanému v priebehu správneho konania vyjadrenie z 30.08.2016, kde sa zaviazal rešpektovať rozhodnutie žalovaného a ubezpečil ho, že splní sankciu uloženú rozhodnutím č. RO/1/2015 z 27.10.2015, ak bude táto podporená rozhodnutím súdu. Tiež upozornil žalovaného, že v prípade vyhoveniu žalobe žalobcu súdom už nebude možné po odvysielaní oznamov vzniknuté porušenie základného práva a slobody vysielateľa napraviť a účinky rozhodnutia žalovaného č. 1/RO/2015 budú nezvratné. Rozhodnutie žalovaného považoval za predčasné v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci žalovaným, keďže súd o pôvodnom rozhodnutí ešte nerozhodol.

14. Žalobca výšku sankcie 30.000,- eur považuje za absolútne neprimeranú a žiadal, aby súd zmenil výšku pokuty na sumu 3.319,- eur, čo je na dolnom rozpätí zákonnej sadzby v zmysle ustanovenia § 67 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z. Výška pokuty určená žalovaným je založená na nesprávnom právnom posúdení údajného porušenia povinnosti žalobcu a závažnosti daného porušenia. Pri odôvodnení výšky sankcie žalovaný tiež poukázal na rozhodnutie RP/243/2005, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta pre neodvysielanie oznamu o porušení zákona v júli 2005. Podľa žalobcu je nemožné, aby správny orgán ako prirážajúcu skutočnosť voči žalobcovi použil jedenásť rokov staré rozhodnutie, čo je v rozpore so zásadou proporcionality a primeranosti ukladania správnych sankcií.

15. Poukázal, že v obdobnej veci vysielateľa MAC TV, s.r.o. Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 3Sž/19/2014 dňa 29.06.2016 vydal rozsudok, ktorým potvrdil uloženú sankciu 10.000,- eur za neodvysielanie oznamu o porušení zákona na televíznej programovej službe JOJ. Podľa žalobcu ide o identické porušenie povinnosti, pričom žalobcovi žalovaný uložil až trojnásobok uvedenej sumy, t.j. 30.000,- eur. Vo vzťahu k trvaniu a následkom porušenia povinnosti žalobca uviedol, že reportáž „Zvláštne správanie lekára“ bola odvysielaná dňa 31.03.2015, rozhodnutie žalovaného v danej veci bolo vydané až dňa 27.10.2015 a upozornenia mali byť odvysielané na TV Markíza až 21.-23.12.2015, t.j. 9 mesiacov po odvysielaní príspevku. Dodal, že verejnosť sa mala možnosť o tejto sankcii a rozhodnutí žalovaného dozvedieť z detailného mediálneho monitoringu viacerých médií.

16. Poukázal tiež, že žalovaný sa v rozhodnutí nevyporiadal s oznámením žalobcu, že upozornenie odvysielala hneď po tom, ako súd rozhodnutie žalovaného potvrdí. Nejde teda o trvalý zásah a o definitívne zmarenie účelu sankcie - len o určité oddialenie, čo má nepochybne význam pri rozhodovaní o výške uloženej sankcie.

17. Zastáva názor, že závažnosť právneho deliktu je nulová a jediný dopad porušenia zákona žalobcom je ten, že verejnosť sa oboznámi s odvysielaným upozornením o porušení zákona o niekoľko mesiacov neskôr. Právo na informácie verejnosti bolo už naplnené aj inými médiami, ktoré o sankcii a porušení zákona informovali hneď po zasadnutí žalovaného. Na druhej strane treba vziať do úvahy aj závažnú a nenapraviteľnú ujmu na strane žalobcu, ktorá hrozí odvysielaním upozornení o porušení zákona. Žalovaný totiž vedel, že nejde o definitívne neodvysielanie, ale len o dočasný odklad.

18. Žalobca poukázal, že napadnuté rozhodnutie žalovaného nespĺňa zákonné podmienky ustanovené v § 47 ods. 3 Správneho poriadku, keďže odôvodnenie považuje za vágne, nemajúce podklad v skutkovom stave veci, pričom žalovaný nedostatočne alebo nesprávne vyhodnotil podmienky a kritériá na ukládanie pokuty.

19. Má za to, že žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav, nakoľko zákonom určené východiská pre ukládanie pokuty žalovaný riadne nepreskúmal a nezistil, resp. skutkové zistenia, ku ktorým dospel boli nesprávne.

20. S poukazom na vyššie uvedené žalobca navrhol, aby súd rozhodnutie žalovaného zo dňa 13.09.2016 č. RP/38/2016 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania žalobcovi.

III.

Vyjadrenie žalovaného

21. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 30.12.2016 zotrval na dôvodoch uvedených v preskúmanom rozhodnutí a dodal, že rozhodnutie je zákonné, vychádzajúce z riadne zisteného skutkového stavu, ktorý žalovaný správne právne posúdil.

22. K výške uloženej sankcie žalovaný uviedol, že je povinnosťou rady pri ukladaní prípadnej sankcie za správny delikt prihliadať na predchádzajúce porušenia povinnosti zo strany vysielateľov, čo vyplýva aj z § 64 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z.z. Skutočnosť, či je alebo nie je zaužívané prihliadanie na staršie porušenia povinnosti vysielateľov nie je vzhľadom na to, že pri týchto deliktach zákon nepripúšťa premlčanie, ani zahladenie trestu a v tejto časti ani možnosť správnej úvahy, relevantná. Sledovanie vývoja správania vysielateľa v priebehu rokov je len jednou z náležitostí, ktoré sú v kompetencii rady a pre prípadné zdôvodnenie uloženej sankcie absolútne nevyhnutné. Aj takýmto spôsobom je zabezpečená práve primeranosť a proporcionalita ukladaných sankcií. Prihliadať na predchádzajúce porušenia povinnosti žalovaného, teda na základe toho aj rozhodovať o uložení sankcie pri jej opakovanom porušení predstavuje skutočný výklad zákona z hľadiska jeho účelu. Rovnako žalobca vzhľadom na existenciu právoplatného rozhodnutia z roku 2005 mal a musel vedieť, že opakovane porušuje zákon.

23. Žalovaný vo vzťahu k výške uloženej sankcie tiež poukázal na to, že zákonom stanovený rozsah má uloženie sankcie za porušenie § 16 ods. 3 písm. k/ zák. č. 308/2000 Z.z. je zákonodarcom zámerne koncipovaný široko (3.319 eur až 165.969 eur), aby bolo rade umožnené uložiť v prípade opakovaného porušenia ustanovenia presnejšiu sankciu, najmä ak predchádzajúci postih nevedol k náprave.

24. Žalovaný ďalej uviedol, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa zákonom požadované podmienky podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, keď dáva jasným a zrozumiteľným spôsobom odpoveď na základné otázky nastolené v danej veci a jeho záver je logickým záverom vychádzajúcim zo vstupov a premís, ktoré boli predmetom konania.

25. K namietanému nedostatočne zistenému skutkovému stavu žalovaný uviedol, že v danom prípade nebol priestor ani na akékoľvek úvahy, nakoľko k splneniu povinnosti odvyselať oznam o porušení zákona žalobcom buď došlo alebo nedošlo. V rámci predmetného správneho konania tak žalovaný náležite zistil a posúdil skutkový stav a na základe riadne vykonaného dokazovania, pri ktorom svoje úvahy náležite zdôvodnil, dospel k záveru o porušení povinnosti predpokladané ustanovením § 6 ods. 3 písm. k/ zák. č. 308/2000 Z.z.

26. S poukazom na vyššie uvedené žalovaný napadnuté rozhodnutie považuje za riadne odôvodnené, vydané na základe správnych skutkových a právnych záverov. V predmetnom správnom konaní sa riadne žalovaný vyrovnal s argumentmi žalobcu, ako aj riadne a zrozumiteľne zdôvodnil uloženie sankcie. Ďalej má za to, že rozhodnutie má všetky náležitosti v zmysle § 47 zák. č. 71/1967 Zb., nevykazuje formálne a nelogické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle zák. č. 71/1967 Zb., a že žalobca nebol na svojich právach ukrátený ani rozhodnutím postupom

správneho orgánu, a že napadnuté rozhodnutie a postup je v súlade so zákonom. S poukazom na uvedené navrhla žalobu zamietnuť.

IV.

Právne posúdenie veci

27. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10, § 13 ods. 1 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a na pojednávaní konanom dňa 05.05.2022 dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

28. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

29. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

31. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

32. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

33. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z.z., poslaním rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie.

34. Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z.z., Rada dbá o uchovávanie plurality informácií v spravodajských reláciách vysielateľov, ktorí vysielajú na základe zákona alebo na základe licencie podľa tohto zákona. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

35. Podľa § 5 ods. 1 písm. g) zák. č. 308/2000 Z.z., do pôsobnosti rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov.

36. Podľa § 16 ods. 3 písm. k) zák. č. 308/2000 Z.z., vysielateľ je povinný odvysielat' oznam o porušení zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu (ďalej len "oznam o porušení zákona") a udelenej licencie v primeranom rozsahu, forme a vysielacom čase určenom radou.

37. Podľa § 64 ods. 1 písm. d) zák. č. 308/2000 Z.z., za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie: pokutu.

38. Podľa § 64 ods. 2 veta tretia zák. č. 308/2000 Z.z., Rada môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 16 ods. 2 písm. a) a c), ods. 3 písm. k), § 20 ods. 1 a 4, § 30, ako aj v prípade vysielania bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. b)] alebo prevádzkovania retransmisie bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. e)].

39. Podľa § 64 ods. 3 a ods. 5 zák. č. 308/2000 Z.z., pokutu rada určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania,

poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a retransmisie, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán pre oblasť upravenú týmto zákonom v rámci vlastného samoregulačného systému.

40. Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila (ods. 5).

41. Podľa § 67 ods. 5 písm. f) zák. č. 308/2000 Z.z., Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 3 319 eur do 165 969 eur a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 497 eur do 49 790 eur, ak neodvysielal oznam o porušení zákona alebo nedodrжал podmienky na jeho zverejnenie, ktoré určila rada [§ 16 ods. 3 písm. k)].

42. Podľa § 71 ods. 1 zák. č. 308/2000 Z.z., na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (okrem ustanovení § 23v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní).

43. Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

44. Podľa § 22 ods. 1 Správneho poriadku, o ústnych podaniach a o dôležitých úkonoch v konaní, najmä o vykonaných dôkazoch, o vyjadreniach účastníkov konania, o ústnom pojednávaní a o hlasovaní správny orgán spíše zápisnicu.

45. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

46. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

47. Úlohou súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovenia § 177 SSP a nasl., preskúmať zákonnosť postupu a zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktorým bola žalobcovi uložená sankcia podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti podľa § 16 ods. 3 písm. k) citovaného zákona.

48. Správny súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy podľa SSP je posudzovať, či orgán verejnej správy vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy je podmienená zákonnosťou postupu orgánu verejnej správy predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. Pri rozhodnutí, ktoré orgán verejnej správy vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba to, či toto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

49. Z obsahu administratívneho spisu, ako aj z vyjadrení účastníkov konania je nesporné, že rozhodnutím žalovaného číslo RO/1/2015 zo dňa 27.10.2015 bola žalobcovi uložená sankcia - povinnosť odvyselať oznam o porušení zákona v písomnej a súčasne čítanej podobe bez sprievodnej hudby alebo doplňujúceho komentára, a to bezprostredne pred tromi najbližšími po sebe idúcimi vysielaniami premiéry programu Televízne noviny, počnúc tretím dňom odo dňa doručenia rozhodnutia a tiež bezodkladne oznámiť termín odvysielania oznamu Rade.

50. Sankcia - povinnosť odvyselať oznam o porušení zákona bola žalobcovi uložená (rozhodnutie č. RO/1/2015) z dôvodu, že v odvysielanom programe programovej služby TV MARKÍZA odvysielal dňa 31.03.2015 o cca 19:00 hod. v rámci programu Televízne noviny príspevok s názvom Zvláštne správanie lekára, ktorým zasiahol do ľudskej dôstojnosti, práva na súkromie, dobrej povesti a osobnej

cti snímaného lekára, a to najmä zverejnením konkrétnych osobných údajov týkajúcich sa zdravotného stavu snímaného lekára a opakovaným zaradením záberov zobrazujúcich lekára ako osobu so sťažnou schopnosťou pohybu, koordinácie a rečovej artikulácie v kontexte nepreukázaných podozrení z požitia alkoholu, resp. iných omamných látok, pričom tieto boli svojím spracovaním a spôsobom podania divákovi neprimerané vo vzťahu k informačnej hodnote príspevku, čím žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 19 ods. 1 písm. a) zákona číslo 308/2000 Z.z.

51. Predmetné rozhodnutie o uložení sankcie č. RO/1/2015 bolo žalobcovi oznámené, t.j. doručené dňa 18.12.2015 a proti rozhodnutiu nebolo možné podať odvolanie. Podľa § 52 zákona č. 71/1967 Zb. rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať, je právoplatné a vykonateľné oznámením účastníkovi konania, t. j. dňom 18.12.2015. Žalobcovi tak v zmysle rozhodnutia č. RO/1/2015 vznikla povinnosť odvysielat' oznam v dňoch 21.12., 22.12. a 23.12.2015 bezprostredne pred programom Televízne noviny.

52. Žalobca o odvysielaní oznamu do vydania preskúmaného rozhodnutia č. RP/38/2016 žalovanému nedoručil, ani Radu o odvysielaní oznamu neinformoval. Podľa názoru súdu žalobca uloženú povinnosť, odvysielat' oznam o porušení zákona v určenom čase, nesplnil.

53. Z administratívneho spisu súd tiež zistil, že žalobca dňa 04.02.2016 podal na Krajský súd v Bratislave žalobu proti rozhodnutiu Rady č. RO/1/2015 zo dňa 27.10.2015, evidovanú pod sp.zn. 6S/16/2016. V rámci predmetnej žaloby požiadal žalobca aj o odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Súd jeho návrhu nevyhovел a odklad vykonateľnosti rozhodnutia žalovaného č. RO/1/2015 z 27.10.2015 nepovolil. Žalobca preto mal povinnosť odvysielat' oznam o porušení zákona aj v prípade podania žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. RO/1/2015.

54. O žalobe žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. RO/1/2015 rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 6S/16/2016 - 48 zo dňa 08.11.2018 tak, že žalobu zamietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti tomuto rozsudku zamietol rozsudkom sp.zn. 4Asan/3/2020 zo dňa 04.02.2020.

55. Žalobca oznámenie o porušení zákona odvysielal až dňa 13.03.2020, 14.3.2020 a 15.03.2020, o čom informoval žalovaného listom zo dňa 12.03.2020, doručeného žalovanému v ten istý deň.

56. V danej súvislosti súd dáva do pozornosti právnu úpravu ustanovenú v § 135 ods. 1 SSP, podľa ktorej pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Keďže v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia žalobca porušil uvedenú povinnosť, nemôže súd v rámci prieskumu predmetnej veci uznať relevanciu námietky žalobcu o predčasnosti a nesprávnom právnom posúdení veci žalovaným, keďže žalobca svojvoľne nerešpektoval uloženú povinnosť žalovaným v rozhodnutí č. RO/1/2015.

57. Keďže žalobca nesplnil povinnosť odvysielat' oznam o porušení zákona v písomnej a súčasne čítanej podobe bez sprievodnej hudby alebo dopĺňujúceho komentára, a to bezprostredne pred tromi najbližšími po sebe nasledujúcimi vysielaniami premiéry programu Televízne noviny dňa 21.12.2015, 22.12.2015 a 23.12.2015, i podľa názoru súdu porušil tým povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. k) zákona č. 308/2000 Z.z., za čo mu žalovaný preskúmaným rozhodnutím uložil sankciu - pokutu 30.000,- eur podľa ust. § 64 ods. 1 písm. d) zák. č 308/2000 Z.z., ktorú určil podľa § 67 ods. 5 písm. f) zák. č. 308/2000 Z.z.

58. Správny súd má za potrebné uviesť, že povinnosť odvysielat' oznam o porušení zákona nezakladá možnosť exekučného vynútenia uloženej povinnosti. K plneniu povinností vysielaťa, možno tohto nepriamo „donútiť“ len v rámci ďalšieho sankčného postihu, v súlade so zákonom (k uvedenému pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. júna 2016, sp.zn. 3Sž/19/2014). V konaní prebiehajúcom na Krajskom súde v Bratislave č.k. 6S/16/2016 nebolo vyhovené návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia č. RO/1/2015 a žaloba o preskúmanie tohto rozhodnutia bola zamietnutá.

59. Súdny pristupujú k preskúmaniu a posudzovaniu každej veci individuálne. Je zrejmé, že v prípade, ak by preskúmaním rozhodnutia č. RO/1/2015 dospel krajský súd k záveru, že je nezákonné a v tomto dôsledku by došlo k jeho zrušeniu, odpadol by aj dôvod - podmienka pre uloženie sankcie podľa § 64 ods. 1 písm. d) pre nesplnenie povinnosti podľa § 16 ods. 3 písm. k) zákona číslo 308/2000 Z.z.

Rozhodnutie, ktorým by bola sankcia uložená, by sa stalo nezákonným a súd by musel v tomto konaní na uvedenú okolnosť prihliadať a preskúmané rozhodnutie zrušiť. Takáto situácia však nenastala, rozhodnutie č. RO/1/2015, bolo v čase súdneho prieskumu rozhodnutia č. RP/385/2016 právoplatné a žaloba proti nemu bola zamietnutá, a preto z dôvodu nesplnenia povinnosti, ktorá pre žalobcu vyplynula z rozhodnutia č. RO/1/2015, bol žalovaný povinný pristúpiť k uloženiu pokuty podľa § 64 ods. 1 a 2 zákona č. 308/2000 Z.z. Je potrebné zároveň uviesť, že dôvodom pre uloženie pokuty nebolo predchádzajúce rozhodnutie č. RO/1/2015, ale konanie žalobcu - nerešpektovanie povinnosti, ktorá z neho vyplynula.

60. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy ako individuálneho správneho aktu.

61. Zákonodarca zákonom č. 308/2000 Z.z. zveruje do právomoci Rady presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom (§ 4 ods. 1, 2 zákona č. 308/2000 Z.z.). Do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa zákona o vysielaní a retransmisii a podľa osobitných predpisov, ako aj ukladať sankcie vysielateľom za porušenie právnej povinnosti (§ 5 ods. 1 písm. g) zákona č. 308/2000 Z.z.).

62. Najvyšší súd už viackrát vo svojich rozhodnutiach v obdobných veciach judikoval, že je v právomoci žalovaného sankcionovať žalobcu za porušenie povinností vysielateľa vyplývajúcich mu z právnych predpisov. Je zároveň povinnosťou žalobcu ako vysielateľa rešpektovať rozhodnutia Rady (§ 16 ods. 3 písm. k) zákona č. 308/2000 Z.z.) ako orgánu vykonávajúceho dohľad nad dodržiavaním právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu. Zákon teda jednoznačne stanovuje práva a povinnosti vysielateľov, prevádzkovateľov retransmisie aj Rady pre vysielanie a retransmisiu. Z vyššie uvedených ustanovení zákona č. 308/2000 Z.z. vyplynula pre žalobcu povinnosť odvyselať oznam o porušení zákona podľa rozhodnutia Rady, ako i povinnosť žalovaného pristúpiť k uloženiu sankcie za nesplnenie povinnosti vyplývajúcej z ust. § 16 ods. 3 písm. k) tohto zákona.

63. Uloženie sankcie ako negatívneho dôsledku porušenia právneho predpisu alebo zákonom uložených povinností, má význam tak represívny, ako aj preventívny a výchovný, pričom je zároveň štandardným prostriedkom na dosiahnutie nápravy v demokratickej spoločnosti. Nemôže byť preto v rozpore s ústavnými princípmi, a medzinárodnými dohovormi, trvať na dodržiavaní zákonom upravených povinností a docieľiť ich splnenie (ak neboli splnené dobrovoľne) aj prostredníctvom sankčného postihu. V danom prípade nebol iný spôsob ako docieľiť splnenie povinnosti žalobcu - odvyselať oznam o porušení zákona, len prostredníctvom uloženia sankcie ako represívneho prostriedku, pôsobiť na vysielateľa. Dikcia ust. § 67 ods. 5 písm. f) zákona č. 308/2000 Z. z. explicitne ustanovuje, že v prípade, ak vysielateľ televíznej programovej služby neodvysielal oznam o porušení zákona alebo nedodrжал podmienky na jeho zverejnenie, ktoré určila rada [§ 16 ods. 3 písm. k)], Rada mu uloží pokutu od 3.319,- eur do 165.969,- eur.

64. V § 64 odseku 3 zákona č. 308/2000 Z. z. sú určené kritériá, na základe ktorých určuje Rada výšku pokuty. Je potrebné podotknúť, že orgán verejnej správy musí v každom jednotlivom prípade posúdiť všetky okolnosti prípadu jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a priliatť na individualitu každej jednej veci. Orgán verejnej správy rozhodol o výške pokuty na základe zákonom povolenej správnej úvahy. V súlade s ustanovením § 27 ods. 2 SSP v takomto prípade správny súd preskúmava iba, či rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Je zrejmé, že pokuta bola uložená v medziach zákonného rozpätia a zároveň boli zohľadnené zákonom stanovené hľadiská v ustanovení § 64 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z., teda žalovaný posúdil závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania, čo vyplýva z odôvodnenia žalobou napadnutého rozhodnutia.

65. Z odôvodnenia rozhodnutia je možné zistiť, ako žalovaný postupoval pri určovaní výšky pokuty za porušenie povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 3 písm. k) zákona č. 308/2000 Z. z. žalobcom. Vyhodnotil,

resp. zohľadnil závažnosť správneho deliktu, keď uviedol, že v dôsledku neodvysielania oznamu o porušení zákona nebol naplnený jeho účel, ktorým je v tomto prípade informovať verejnosť o porušení § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. účastníkom konania, ktorým došlo k závažnému zásahu, do ľudskej dôstojnosti, práva na súkromie, dobrej povesti a osobnej cti všeobecného lekára, čím sa zvyšuje závažnosť správneho deliktu. Za porušenie povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 3 písm. k) cit. zák. je žalobca zodpovedný bez ohľadu na zavinenie.

66. Žalovaný tiež zohľadnil rozsah a dosah vysielania, nakoľko žalobca je na základe licencie č. T/41 multiregionálnym vysielateľom, čo vyjadruje podľa § 3 písm. q) zákona č. 308/2000 Z. z. percentuálne pokrytie vysielania účastníka konania, a teda vyjadruje, koľko potenciálnych recipientov je spôsobilých vnímať prípadné porušenie povinností ustanovených v zákone č. 308/2000 Z. z. (viac ako 30% a menej ako 80% obyvateľov). Účastník konania je na základe licencie č. TD/17 celoplošným vysielateľom podľa zákona č. 220/2007 Z. z. o digitálnom vysielaní (ďalej len „zákon č. 220/2007 Z. z.“), čo vyjadruje podľa § 24 ods. 3 písm. a) zákona č. 220/2007 Z. z. právo držiteľa licencie vysielateľ televíznu programovú službu niektorým zo štandardov digitálneho televízneho príjmu najviac na celom území Slovenskej republiky okrem vysielania v paralelných frekvenčných vyhradeniach.

67. Žalovaný zohľadnil aj trvanie a následky porušenia povinnosti a mal za to, že sa jedná o trváci správny delikt, nakoľko povinnosť odvysielateľ oznam o porušení zákona uloženého Radou ako sankciu rozhodnutím Rady č. RO/1/2015 zo dňa 27.10.2015 stále trvá a jej neplnením pokračuje protiprávny stav. Voči tomuto tvrdeniu žalobca vzniesol námietku v podanej žalobe, ktorú však relevantne a žiadnou konkrétnou skutočnosťou neodôvodnil. Tvrdením, že: sporná reportáž „Zvláštne správanie lekára“ bola odvysielaná 31.03.2015. Rozhodnutie žalovaného v danej veci bolo vydané až 27.10.2015 a upozornenia mali byť odvysielané na TV MARKÍZA až 21. až 23. decembra 2015, t.j. 9 mesiacov po odvysielaní príspevku. Za dôvodného predpokladu, že súdne konanie o správnej žalobe žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného RO/1/2015 bude trvať 1 rok, tak dôjde k odvysielaniu upozornení v decembri 2016, t.j. namiesto 9 mesačného odstupu od príspevku to bude 21 mesiacov čo nepredstavuje žiadny významný rozdiel a zásah do práva verejnosti na túto informáciu. Napokon, verejnosť sa mala možnosť o tejto sankcii a rozhodnutí žalovaného dozvedieť z detailného mediálneho monitoringu viacerých médií.“, žalobca nespochybnil a nevyvrátil tvrdenie žalovaného, že následkom neodvysielania oznamu o porušení zákona je zmarenie jeho účelu a síce v danom prípade informovať verejnosť o porušení § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. účastníkom konania, ktorým došlo k závažnému zásahu, do ľudskej dôstojnosti, práva na súkromie, dobrej povesti a osobnej cti všeobecného lekára, o ktorom sa ale verejnosť nedozvedela. Je potrebné zdôrazniť, že zmyslom a účelom udelenej sankcie - odvysielania oznamu o porušení zákona je v prípade, ak vysielateľ vysielal programy alebo iné zložky programovej služby v rozpore s § 19 a je to účelné a potrebné, aby sa verejnosť o takomto porušení dozvedela. Túto informáciu má teda poskytnúť vysielateľ, ktorý povinnosť porušil a to formou a spôsobom, ktorý určil žalovaný.

68. Spôsob, akým žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. k) zákona č. 308/2000 Z. z., spočíva v tom, že v dňoch 21.12.2015, 22.12.2015 a 23.12.2015 neodvysielal na televíznej programovej službe TV MARKÍZA oznam o porušení zákona, ktorého odvysielanie bolo účastníkovi konania uložené rozhodnutím Rady č. RO/1/2015 zo dňa 27.10.2015 ako sankcia za porušenie ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. odvysielaním príspevku Zvláštne správame lekára dňa 31.03.2015 v programe Televízne noviny na programovej službe TV MARKÍZA, čím došlo k porušeniu povinnosti odvysielateľ oznam o porušení zákona v primeranom rozsahu, forme a vysielacom čase určenom Radou.

69. Skúmanie miery zavinenia pri porušení povinnosti ako jedno z uvádzaných kritérií nie je vylúčením zásady objektívnej zodpovednosti pri konaní pred žalovanou, ale má umožniť žalovanej zohľadnenie okolností prípadu pri určovaní výšky pokuty. Pri skúmaní napĺňania tohto kritéria berie Rada do úvahy predchádzajúce porušenia rovnakého ustanovenia zákona.

70. Podľa žalobcu žalovaný nemal pri určení výšky pokuty prihliadať ani na rozhodnutie RP/243/2005, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta pre neodvysielanie oznamu o porušení zákona v júli 2005, keďže ide o jedenásť rokov staré rozhodnutie, čo je v rozpore so zásadou proporcionality a primeranosti ukladania správnych sankcií. Súd ani túto námietku neuznal dôvodnou, nakoľko pri ukladaní sankcie za správny delikt povinnosťou žalovaného je povinný prihliadať aj na predchádzajúce porušenia povinností žalobcu, keďže pri týchto deliktach zákon nepripúšťa premlčanie. Súd sa stotožnil s názorom

žalovaného, že: „sledovanie vývoja správania vysielateľa v priebehu rokov je len jednou z náležitostí, ktoré sú v kompetencii Rady a pre prípadné zdôvodnenie uloženej sankcie absolútne nevyhnutné“. Žalobca vzhľadom na existenciu právoplatného rozhodnutia z roku 2005 mal a musel vedieť, že opakovane porušuje zákon.

71. Správny súd má za to, že žalovaný dostatočne a riadne a zrozumiteľne odôvodnil ako sa vypořiadal s týmito hľadiskami, čo zohľadňoval pri určení výšky pokuty. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že správna úvaha je zrozumiteľná, zodpovedajúca zásadám logického uvažovania. Výška sankcie je primeraná spáchanému správne deliktu, v rozhodnutí sú uvedené všetky skutočnosti potrebné na meritórne rozhodnutie vo veci samej, v odôvodnení žalovaný uviedol, z akých podkladov pri rozhodovaní o výške pokuty vychádzal a ktoré ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov na správne konanie aplikoval, pričom každý dôkaz jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti zhodnotil.

72. Tiež je možné konštatovať, že výška pokuty uloženej žalobcovi (30.000,- eur) je na dolnej hranici zákonom ustanovenej sadzby a pri jej ukladaní žalovaný správne zohľadnil všetky zákonom stanovené podmienky pre určenie výšky pokuty, ktoré aj riadne odôvodnil. Uložená pokuta plní represívnu aj preventívnu funkciu a je schopná odradiť žalobcu od páchania správneho deliktu v budúcnosti.

73. Súd nepovažoval dôvodnú ani námietku žalobcu o neprimeranosti výšky pokuty, keďže v obdobnej veci vysielateľa MAC TV, s.r.o. Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 3SŽ/19/2014 dňa 29.06.2016 vydal rozsudok, ktorým potvrdil uloženie sankciu 10.000,- eur za neodvysielanie oznamu o porušení zákona na televíznej programovej službe JOJ, a teda ide o identické porušenie povinnosti, pričom žalobcovi žalovaný uložil až trojnásobok uvedenej sumy, t.j. 30.000,- eur. K uvedenej námietke správny súd uvádza, že každé porušenie zákona (§ 16 ods. 3 písm. k) zákona č. 308/2000 Z. z.) treba vždy posudzovať individuálne, po zohľadnení všetkých zistených skutkových okolností jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, čo z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia jednoznačne vyplýva. Žalovaný sa podrobne zaoberal všetkými skutkovými zisteniami, ktoré zrozumiteľne vyhodnotil a posúdil. Žalobca navyše v podanej žalobe žiadnym spôsobom neobjasnil ním namietanú identickosť porušenej povinnosti v rozsudku NS SR sp. zn. 3SŽ/19/2014 zo dňa 29.06.2016.

74. S poukazom na vyššie uvedené súd ako irelevantnú vyhodnotil i námietku žalobcu, že pokuta uložená orgánom verejnej správy je neodôvodnená. Navyše žalobca túto svoju námietku žiadnym konkrétnym spôsobom neodôvodnil.

75. Správny súd nezistil, že by bol v danom prípade porušený zákon. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí pri ukladaní výšky pokuty postupoval v súlade s § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z., pričom sankciu uložil v dolnej hranici zákonom vymedzeného rozsahu. Správny súd nezistil ani žiadne procesné porušenia, ktoré by mohli spôsobiť nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, skutkový stav veci bol náležite zistený, žalovaný prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, napadnuté rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti.

76. V danej veci, že žalovaný riadne a dostatočne zistil skutkový stav veci, nič nemení ani skutočnosť, že žalobca dňa 12.03.2020 doručil žalovanej oznámenie o odvysielaní oznamu o porušení zákona, nakoľko tak, ako už bolo konštatované vyššie, podstatné pre konštatovanie o porušení povinnosti stanovenej v ust. § 16 ods. 3 písm. k) cit. zákona je skutočnosť, že žalobca neodvysielal oznam o porušení zákona tak, ako mu bolo uložené rozhodnutím žalovaného č. RO/1/2015.

77. Podľa názoru súdu sa žalovaný v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu vrátane rozhodnutí, na ktoré žalobca poukázal, a teda rozhodnutie súd považuje za riadne a presvedčivo odôvodnené. Žalovaný vec správne právne posúdil a aplikoval na vec sa vzťahujúce ustanovenia zákona č. 308/2000 Z.z. a správneho poriadku.

78. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. RP/38/2016 zo dňa 13.09.2016 je vecne správne a v súlade so zákonom č. 308/2000 Z.z., preto žalobu ako nedôvodnú v súlade s § 190 SSP zamietol.

79. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a v konaní úspešnému žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania, pretože podľa názoru správneho súdu to nemožno spravodlivo

požadovať, keďže žalovaný má zamestnancov s právnickým vzdelaním, ktorí ho môžu na správnom súde zastupovať.

80. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave (§ 443 ods. 1 SSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.